

**Uchwała Nr IX/61/2011
Rady Miasta i Gminy Białobrzegi
z dnia 15 czerwca 2011 roku**

w sprawie przyznania

**pamiątkowego medalu „Zasłużony dla Miasta i Gminy Białobrzegi”
dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Białobrzegach.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) i § 3 Uchwały Nr XXVIII/206/09 Rady Miasta i Gminy Białobrzegi z dnia 30 stycznia 2009 r. w sprawie ustanowienia pamiątkowego medalu „Zasłużony dla Miasta i Gminy Białobrzegi”

**Rada Miasta i Gminy Białobrzegi
uchwala, co następuje:**

§ 1.

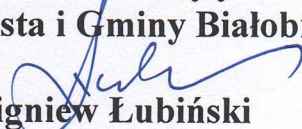
Przyznaje się pamiątkowy medal „Zasłużony dla Miasta i Gminy Białobrzegi” dla
Ochotniczej Straży Pożarnej w Białobrzegach.

§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta i Gminy Białobrzegi.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący
Rady Miasta i Gminy Białobrzegi**

Zbigniew Łubiński

Uzasadnienie

do uchwały Nr IX/61/2011 Rady Miasta i Gminy Białobrzegi w sprawie przyznania pamiątkowego medalu „Zasłużony dla Miasta i Gminy Białobrzegi” dla Ochotniczej Straży Pożarnej w Białobrzegach.

Od samego momentu utworzenia OSP Białobrzegi w maju 1911 roku, środowisko to było postrzegane jako animatorzy życia kulturalnego osady. Bez wątplenia powodem tego był fakt, że „ojcami” założycielami byli obywatele Białobrzegów, którym nie był obojętny status miejscowości w Guberni Radomskiej. Oprócz statusowych działań gaśniczych, straż pożarna kreowała i nadawała ton wszelkim lokalnym wydarzeniom. Będąc jeszcze pod zaborem, krzewiła w sposób niezwykle inteligentny patriotyzm i dążyła do niepodległości Ojczyzny. Dowodem były wydarzenia z listopada 1918 roku, gdzie wśród mieszkańców rozbijających wojska austriackie przewodnią rolę piastowali członkowie OSP Białobrzegi. Pod egidą OSP działały w Białobrzegach, Orkiestra Dęta, Kółko Dramatyczne i wiele innych organizacji skupiających dorosłych, ale także młodzież. Działacze mieli pełną świadomość, że kształtowanie nowoczesnego społeczeństwa musi rozpocząć się od edukacji. W okresie II R.P. praktycznie w każdych strukturach organizacji i stowarzyszeń pracowali lokalni społecznicy, którzy byli związani ze strażą pożarną. Wielkim przełomem w życiu OSP było wybudowanie gmachu OSP przy ulicy Krakowskiej, posiadanie tego budynku wzmocniło status osady Białobrzegi. Był to na owe czasy jeden z najbardziej okazałych obiektów architektonicznych w powiecie radomskim, którego gospodarzami byli strażacy. Należy dodać, że budowa jego była wielkim wyzwaniem dla inicjatorów i całego społeczeństwa, był to pierwszy budynek o przeznaczeniu publicznym, który był nie tylko własnością OSP, ale także poniekąd osady. W czasie dwudziestolecia wojennego OSP organizowała słynne kiermasze (festyny), które cieszyły się dużą popularnością wśród mieszkańców. Każde święta kościelne, czy państwowe nie mogły odbyć się bez udziału zaangażowanych w ich organizację strażaków. Tuż po wybuchu wojny straż była jedyną organizację działającą legalnie, której członkowie mogli nosić polskie mundury. Ówczesny komendant Wacław Miecznikowski wielokrotnie ryzykował wchodząc w dialog z okupantem, że wciąż potrzebuje wcielić do służby nowych członków. Prawdziwym powodem jego starań było uchronienie wielu młodych ludzi przed wywózką na roboty. Okres powojenny to kontynuacja pierwotnych tradycji. Białobrzescy strażacy nigdy nie zapominali o swoim powołaniu. Każdy z nich brał udział w akcjach gaśniczych, gdzie z narażeniem życia bronili mienia obywateli. Obywateli nie tylko gminy, ale często brali udział w akcjach w odległych miejscowościach. Duma i swoisty heroizm białobrzeskich strażaków był doskonałym elementem promującym tę zaszczytną służbę dla społeczeństwa. Prawie w każdym domu, każdej rodzinie ktoś był strażakiem. Po tak ciężkiej służbie białobrzescy strażacy ładowali swoje akumulatory podczas zajęć oświatowych i artystycznych. Życie kulturalne, teatr amatorski i oczywiście walka z żywiołem. OSP Białobrzegi do chwili obecnej jest ważnym stowarzyszeniem, które zapisało się przez to stu latami złotymi zgłoskami w historii miasta. Zawsze ważnym elementem działalności statutowej tej organizacji było wychowanie młodzieży w duchu patriotycznym z poszanowaniem historii Ojczyzny i to bez względu na panujący ustrój w danym okresie. Wciąż nadrzędnym mottem dla białobrzeskich strażaków jest stare hasło rycerzy Św. Floriana – Bogu na chwałę, ludziom na użytek